१७ सर्गः च पितुर्भ्राता पितृव्योनिपातनात् अत्र राक्षसकुले त्वं जातः जनीम्यङ्जनने स्यादानपेति जादेशः इह त्वं सुराभिरामिषैश्च सुराणामामिषैर्व्वा देहं बर्द्धितवानसि ऌपुष्यौ वृद्धौ चकारात् पुष्टौ सकर्म्मकोऽयं पुष्यति स्म भिक्षामित्यादि प्रयोगात् जयमङ्गलायामकर्म्मकत्वं भ्रान्त्योक्तं ॥ ३२ ॥

इहाजीव इहैव त्वं क्रूरमारभथाः कथं। नापश्यः पाणिमार्द्रं त्वं बन्धुत्वं नाप्यपैक्षथाः ॥ ३३ ॥

ज०म० इहेत्यादि। इहाजीवः जीवितोऽसि कथमिहैव त्वं क्रूरं कर्म्म आरभथाः आरब्धवानसि आर्द्रं पाणिञ्च नापश्यस्त्वं न दृष्टवानसि यावता कालेन भुक्त्वा पाणिः शुष्यति तावन्तमपि कालं नापेक्षितवानसीत्यर्थः आस्तां तावदेतत् बन्धुत्वमपि एकगोत्रत्वमपि नापैक्षथाः ॥ ३३ ॥

भ० इहाजीवेत्यादि। अस्मिन् वंशे त्वं जीवितोऽसि जीवस्व जीवृ प्राणे तत्कथमिहैव त्वं क्रूरं कर्म्म आरब्धवानसि रभौङस्यात्तुराभस्ये कथमार्द्रं पाणिं न दृष्टवानसि भोजनानन्तरं यावन्न शुष्कः तावदेव स्मृतवानसीति लोकोक्तिस्थापनायेदमुक्तं तव स्नेहात् ममार्द्रं हिंसाशून्यं पाणिं कुतोन दृष्टवानसीत्यन्ये आस्तां तावदन्यत् बन्धुत्वमेकगोत्रमपि कुतोनापेक्षितवानसि ॥ ३३ ॥